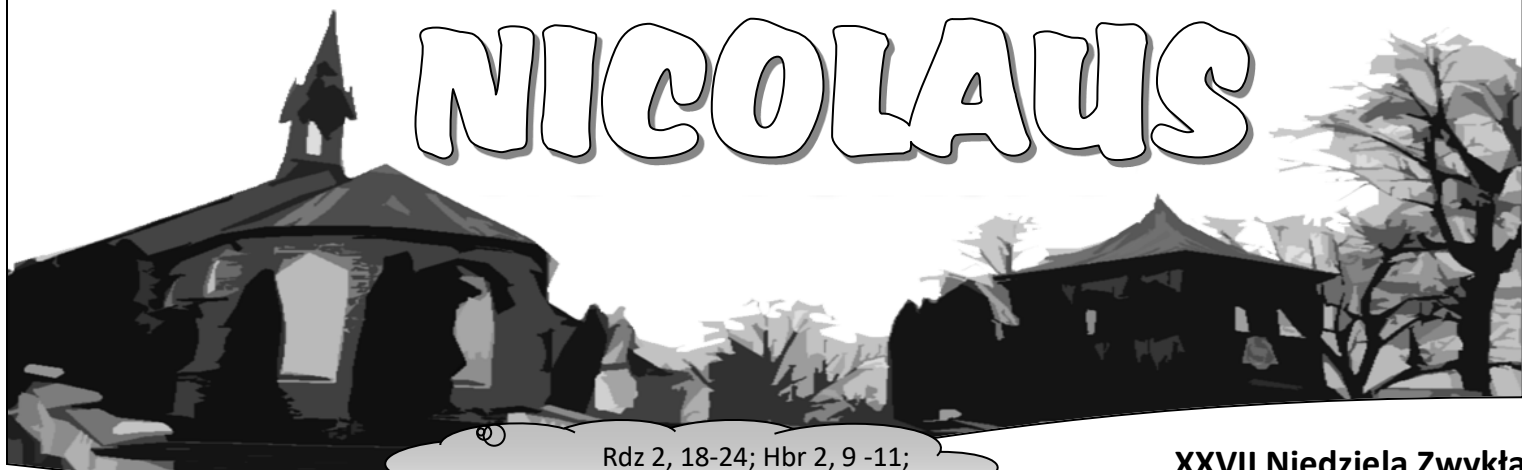

NICOLAUS

Rdz 2, 18-24; Hbr 2, 9 - 11;

Mk 10, 2-16

Ewangelia niedzielna

Co Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela

7 PAZDZIERNIKA

Faryzeusze przystąpili do Jezusa, a chcąc Go wystawić na próbę, pytali Go, czy wolno mężowi oddalić żonę.

Odpowiadając, zapytał ich: «Co wam przykazał Mojżesz?»

Oni rzekli: «Mojżesz pozwolił napisać list rozwodowy i oddalić». Wówczas Jezus rzekł do nich: «Przez wzgląd na zatwardziałość serc waszych napisał wam to przykazanie. Lecz na początku stworzenia Bóg stworzył ich jako mężczyznę i kobietę: dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. A tak już nie są dwojgiem, lecz jednym ciałem. Co więc Bóg złączył, tego niech człowiek nie rozdziela».

W domu uczniowie raz jeszcze pytali Go o to. Powiedział im: «Kto oddała swoją żonę, a bierze inną, popełnia względem niej cudzołóstwo. I jeśli żona opuści swego męża, a wyjdzie za innego, popełnia cudzołóstwo».

Przynosili Mu również dzieci, żeby ich dotknąć; lecz uczniowie szorstko zabraniali im tego.

A Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego».

I biorąc je w objęcia, kładł na nie ręce i błogosławił je.

„Co Bóg złączył człowiek niech nie rozdziela”. W naszych czasach nawet chrześcijanie chcieliby o tym zapomnieć. Opinia publiczna zwróciła się przeciwko małżeństwu. Planowo i konsekwentnie burzy więź małżeńską i rodzinę: odpowiedzialność, płodność, świętość, czystość i trwałość małżeństwa. To wszystko rzuca się w błoto i depta brudnymi nogami. Dla współczesnego człowieka XXI wieku pogląd na małżeństwo kształtuje ulica i media, a oni zwykle nie liczą się z Bogiem i moralnością. Natomiast chrześcijanin, jeśli chce zasługiwać na to miano, powinien opierać swoje poglądy na Ewangelii. Tam zaś Chrystus mówi, że małżeństwo jest przymierzem miłości, a nie zwykłym kontraktem. To w małżeństwie Bóg wprowadza małżonków w życie łaski, miłości i świętości. Od tej chwili nikt nie ma prawa tych dwóch serc i dłoni rozdzielać. „To już nie dwoje, lecz jedno ciało”.

Ks. Zbigniew Suchecki

XXVII Niedziela Zwykła
7 X 2018, nr 2(71) 2018

KALENDARZ LITURGICZNY:

13 X
wsp. bł. Honorata
Koźmińskiego, Kapłana

15 X
wsp. św. Teresy z Avila,
Dziewicy i Doktora Kościoła

16 X
wsp. św. Jadwigi Śląskiej

17 X
wsp. św. Ignacego
Antiocheńskiego,
Biskupa i Męczennika

18 X
święto św. Łukasza
Ewangelisty

19 X
wsp. bł. Ks. Jerzego
Popiełuszki,
Kapłana i Męczennika

20 X
wsp. św. Jana Kantego,
Kapłana

22 X
wsp. św. Jana Pawła II,
Papieża

XXVIII Niedziela Zwykła

Jesteśmy w różnym wieku, ale w osobie ewangelicznego młodzieńca, który modli się i stara wypełniać przykazania – czyli w swoim mniemaniu jest dobry, możemy doświadczać, jak młodzieniec, braku zaufania do Pana Boga. Wolimy trzymać się naszych „bogactw”: pieniędzy, władzy, zdrowia, ale także naszych trosk – w nie każdy jest bogaty. Chrystus wie, że jest nam bardzo trudno, bowiem patrzy na nas z miłością i mówi każdemu z nas: sprzedaj!!! – czyli oddaj i nie noś tego sam(a) i podziel się z innymi, a przede wszystkim ze Mną, a będziesz szczęśliwy(a). Czy zaufasz Chrystusowi i pozwolisz Mu działać w Twoim życiu?

14 X

Ks. Paweł Komar

XXIX Niedziela Zwykła

„U was, między wami”. Te słowa wyraźnie rozróżniają świat uczniów Jezusa od świata nie-uczników. Świadczą o innej jakości jaką Pan chce widzieć w sposobie życia swoich wyznawców.

Nie neguje potrzeby funkcji społecznych ale chce żeby u nas nie było tak jak u nich. Między nami ma nie być ucisku, mobbingu czy przemocy. Władza ma się wiązać z odpowiedzialnością za powierzonych ludzi a nie z wykorzystywaniem ich do własnych celów. Czy my jesteśmy wśród uczniów Jezusa czy wśród tych innych? Służymy czy ustawiamy innych. Hmm... gdzie są lustra naszego postępowania?.. Sami widzimy, że daleko nam nieraz do projektu na życie jaki proponował Pan. Projekt „Miłość” ciągle do realizacji. Szkoła uczniostwa Jezusowego czeka na nas.

21 X

Ks. Paweł Kulpiński

XXX Niedziela Zwykła

W Ewangelii pojawia się kolejne, pełne nadziei wezwanie, które Jezus kieruje tym razem do Bartymeusza, niewidomego żebraka siedzącego przy drodze do Jerozolimy. Daje nam przez to jasno do zrozumienia, że Jezus chce zbawić wszystkich. Nie pozostawia nikogo, nawet niewidomego żebraka. Nawet nas! Nadeszła godzina. Jezus, najwyższy Kapłan, zmierza na miejsce swej paschalnej ofiary, gdzie zapoczątkuje Nowe Przymierze w swojej krwi. My mamy być tego radosnymi świadkami. Uzdrawiony Bartymeusz zrzuci swój płaszcz i z radością idzie za Jezusem. Jest to przepiękny obraz. Idąc dziś do Komunii świętej, bądź jak Bartymeusz – ty także odrzuć wszystko, co mogłoby ograniczyć twoją wizję i twoje oczekiwania. Bóg ma wspaniały plan dla twojego życia. Pozwól więc, by uzdrowił twoje serce i rozpałił je ogniem swojej miłości.

28 X

Ks. Mariusz Miodek

Mdr 7, 7-11; Hbr 4, 12-13;

Mk 10, 17-30

Iz 53, 10-11; Hbr 4, 14-16;

Mk 10, 35-45

Jr 31, 7-9; Hbr 5, 1-6;

Mk 10, 46b-52

KL. MACIEJ SZKOPIŃSKI

O klerykach słów kilka...

Wyższe Metropolitalne Seminarium Duchowne św. Jana Chrzciciela w Warszawie (bo taka jest pełna – oficjalna – nazwa naszego Seminarium) znajduje się przy ul. Krakowskim Przedmieściu 52/54, tuż obok Pałacu Prezydenckiego. Tam, za seminaryjnymi murami, z dala od zgiełku ulicznego gwaru, przygotowujemy się do służby Bogu i Kościołowi.

W tym roku, w gmachu Seminarium, będzie nas około osiemdziesięciu. Piszę „około”, bo rok akademicki się jeszcze (w momencie pisania) nie zaczął i nie wiem, ilu ostatecznie nas będzie (zawsze ktoś może dołączyć lub zrezygnować w ostatniej chwili). Trudno dać obraz przeciętnego kleryka... Pośród nas są osoby młode, które wstąpiły do Seminarium zaraz po maturze (jak piszący te słowa) lub które zrezygnowały ze studiów w ich trakcie, aby pójść za głosem Pana Boga. Mamy jednak w naszym gronie również sporo „starszych”: inżynierów, magistrów, a nawet dwóch doktorów. Zasadniczo – najmłodszy kleryk jest z obecnego rocznika maturalnego; najstarszy natomiast – ma sześćdziesiąt lat, jest wdowcem, szczęśliwym ojcem wychowanych już dzieci, i do tego – dziadkiem (sic!).

Różne są nasze losy, różne charaktery, różne zainteresowania. Mamy matematyków, chemików, sportowców, kibiców piłkarskich, żandarmów, czy „obieżyświatów” którzy długo błakając się za pracą po świecie, spokój serca odnaleźli dopiero przy Bogu. Wszystkich nas łączy jednak to, że wstąpiliśmy do Seminarium, aby swoim spotkaniem z Panem Bogiem i Jego wezwaniem, dzielić się z innymi przez służbę kapłańską.

Nazwa „Seminarium” pochodzi od łacińskiego słowa seminarium, -i, które oznacza szkółkę roślin, szkółkę leśną i oddaje w przenośni to, co dzieje się za murami naszego domu. Jesteśmy tu jak małe nasionka (łac. semen, seminis), otoczeni szczególną opieką naszych przełożonych: rektora, wychowawców (prefektów) i ojców duchownych, by możliwie najlepiej przygotować się do wyjścia w świat i służby w Kościele (czyli – na „przesadzenie do lasu”).

Nauka w Seminarium trwa 6 lat.

Pierwszy rok – jest nazywany rokiem propedeutycznym (przygotowawczym). Ten rok spędzamy nieco bardziej „odcieni” od świata: w Urlach pod Wyszkiem, „w lesie” (wraz z braćmi z diecezji warszawsko-praskiej). Jest to czas, w którym skupiamy się na poznaniu samych siebie i pogłębieniu naszej relacji z Chrystusem oraz braćmi.

Wykłady wprowadzają nas w prawdy chrześcijańskiej wiary, by wyrównać poziom wiedzy religijnej wyniesionej przez każdego z domu, dają nam podstawy filozofii, psychologii i zapoznają z historią Kościoła.

Drugi rok – zaczyna się już na Krakowskim Przedmieściu. To okres intensywnych studiów filozoficznych. Uczymy się m.in. historii filozofii, antropologii, etyki, filozofii przyrody, metafizyki, czy teodycei – czyli filozofii Boga. Wciąż jest to także dalszy czas pracy nad rozwojem umiejętności wchodzenia w relacje międzyludzkie. Współpraca z ludźmi, ale i praca nad sobą przez relację z Bogiem. Jak pisał Benedykt XVI: „kocham w Bogu i z Bogiem również innego człowieka, którego w danym momencie może nawet nie znam lub do którego nie czuję sympatii [...] Jego przyjaciel jest moim przyjacielem”.

Trzeci rok – to czas, w którym rozpoczynamy naszą przygodę z teologią (nauką o Bogu) i prawem kanonicznym. W połowie tego roku przyjmujemy strój duchowny, czyli sutannę (sam obrzęd to „obłóczyny”) i otrzymujemy posługę lektora, czyli tego, który w kościele odpowiada za lekturę czytań mszalnych przed Ewangelią. Klerycy tego roku organizują również spektakl teatralny na przełomie grudnia i stycznia. Zapraszamy na niego rokrocznie wszystkich chętnych gości z naszej Archidiecezji i spoza niej.

Czwarty rok – jest to czas pogłębionych studiów teologicznych, dołączają do nich przedmioty nakierowane na pracę duszpasterską tj. teologia pastoralna czy katechetyka, a także czas podejmowania, już prawie ostatecznych decyzji czy iść dalej – czy Seminarium to właściwa droga. W połowie czwartego roku przyjmujemy posługę akolity. Akolita na Mszy odpowiada on za przygotowanie ołtarza; może także udzielać Komunii Św. i roznosić ją do chorych.

Piąty rok – rozpoczynamy właściwie miesiąc wcześniej, czyli pod koniec sierpnia praktykami akolickimi w różnych parafiach Archidiecezji warszawskiej. Na piątym roku, oprócz kontynuowania toku naszych studiów teologicznych, sami zaczynamy uczyć w ramach praktyk młodzież w szkołach. Na koniec piątego roku przyjmujemy pierwsze święcenia – święcenia diakonatu.

Szósty rok – to już czas, w którym klerycy-diakoni, intensywnie przygotowują się do wyruszenia „na front” duszpasterskich zmagani. W związku z tym mają wiele praktyk i ćwiczeń, a mniej wykładów. Na koniec szóstego roku przewidziane są święcenia kapłańskie (właściwie: święcenia prezbiteratu), po których kleryk staje się księdzem i wyrusza do pracy na parafii (jak nasz ks. Paweł Komar).

Na koniec jeszcze krótko o przeciętnym dniu w naszym domu:

Zazwyczaj wstawiamy o godzinie 6:00. Nieco zaspani zmierzamy do kaplicy, by tam o 6:30 rozpocząć przygotowanie do Mszy Świętej. O godz. 7:00 zaczyna się Msza, która pozwala zaczerpnąć z rana duchowych sił na nowy dzień.

Po śniadaniu nastaje czas wykładów, które trwają od 8:10 do 13:30.

Po obiedzie natomiast, czekają na nas prace w domu: sprzątanie korytarzy, kaplicy, ogrodu, zmywanie, czyszczenie toalet (jesteśmy podzieleni na grupy) oraz prace domowe: czyli czas studium (nauki) prywatnej.

W zależności od dnia mamy również czas na spacer, we wtorek jest możliwość dłuższego wyjścia poza Seminarium, albo na praktyki duszpasterskie, gdzie służymy w takich miejscach jak świetlice środowiskowe, domy pomocy społecznej, hospicja, szpital.

Wieczorem ma miejsce adoracja Najświętszego Sakramentu. Trwa godzinę, w zupełnej ciszy. Jest to moment, w którym możemy trwać przed naszym Panem i uspokoić trochę nasze zabieganie. Gdy św. Teresa z Kalkuty odwiedziła kiedyś nasze Seminarium, ktoś zapytał ją, co robić, kiedy nie ma się czasu na adorację Pana Jezusa. Ze spokojem odparła, że trzeba wtedy adorować Go dłużej.

O godz. 22:00, czyli często zaraz po adoracji, zaczyna się czas świętego milczenia (łac. silentium sacrum). Trwa ono w zwykłe dni roku akademickiego do porannej Mszy Świętej, a podczas dni skupienia i rekolekcji – całą dobę. Ten czas odpoczynku poświęcamy Panu Bogu. Zewnętrzna cisza jest znakiem wyciszenia wewnętrznego, które ma pomóc nam skupić się na Bogu i wsłuchać w Jego głos. „Głośniejsze niż w rozmowach, Bóg przemawia w ciszy, i kto w sercu ucichnie, zaraz go usłyszy”.

WYŻSZE METROPOLITALNE SEMINARIUM DUCHOWNE ŚW. JANA CHRZCICIELA W WARSZAWIE

ul. Krakowskie Przedmieście 52/54,
00-322 Warszawa
tel. 022 55 66 100, fax 022 55 66 103
e-mail: sekretariat@wmsd.waw.pl
www.wmsd.waw.pl

PAPIEŻ FRANCISZEK

“Kiedy wiara nie boi się porzucić wygód, dać coś z siebie i ma odwagę, by wyjść, to udaje się jej wyrazić najpiękniejsze słowa Nauczyciela: «abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiowałem» (J 13, 34).

Na spotkaniu z osobami wspieranymi przez dobroczynne dzieła Kościoła na Litwie

ABP. TADEUSZ WOJDA

Apostoł to ten, kto osobiście doświadczył Bożego Miłosierdzia. To ten, kto nieustannie zwraca swoje myśli, serce i sumienie ku Bogu jednemu, który z miłości ku nam wybaczka każdy nasz grzech, który nieustannie otacza nas swoją opieką.”

Metropolita białostocki,
w 10 rocz. Beatyfikacji bł. Ks. Michała Sopoćki

Z NAUCZANIA KOŚCIOŁA

Bóg objawiając się człowiekowi dał mu swoje imię.

To niezwykle znak zaufania i zażyłości. Czy szanuję imię Boga, czy nie nadużywam go do czcnych rzeczy? A może biorę Boga na świadka swych kłamstw lub zastaniam się nauczaniem Kościoła dla przeforsowania własnych poglądów? Dziś przyjrzymy się drugiemu przykazaniu Dekalogu.

Nie będziesz brał imienia Pana Boga swego nadaremno.

2143 "Imię Pańskie jest święte". Dlatego więc człowiek nie może go nadużywać (...). Powinien używać go tylko po to, by je błogosławić, wychwalać i uwielbiać. (...)

2146 Drugie przykazanie zabrania nadużywania imienia Bożego, to znaczy wszelkiego nieodpowiedniego używania imienia Boga, Jezusa Chrystusa, Najświętszej Maryi Panny i wszystkich świętych.

2147 Przysięgi dawane innym w imię Boże angażują cześć, wierność, prawdomówność i autorytet Boga. Powinny one być dotrzymywane w duchu sprawiedliwości. (...)

2148 Błuznierstwo sprzeciwia się bezpośrednio drugiemu przykazaniu. Polega ono na wypowiadaniu przeciw Bogu - wewnątrz lub zewnątrz - słów nienawiści, wyrzutów, wyzwiał, na mówieniu źle o Bogu, na braku szacunku względem Niego w słowach, na nadużywaniu imienia Bożego. (...) Zakaz błuznierstwa rozciąga się także na słowa przeciw Kościołowi Chrystusa, świętym lub rzeczom świętym.

2149 Przekleństwa posługujące się imieniem Boga bez intencji błuznierstwa są brakiem szacunku wobec Pana. Drugie przykazanie zabrania także magicznego używania imienia Bożego.

2156 Podczas chrztu imię Pańskie uświęca człowieka i chrześcijanin otrzymuje swoje imię w Kościele. (...) "Rodzice, chrzestni i proboszcz powinni troszczyć się, by nie nadawać imienia obcego duchowi chrześcijańskiemu".

2163 Krzywoprzysięstwo wyzywa Boga, by był świadkiem kłamstwa. Wiarołomstwo jest poważnym uchybieniem względem Pana, zawsze wiernego swoim obietnicom.

opr. Katarzyna Szczygielska

Przynieś każdemu to, czego mu potrzeba

Nam, którzy śmiałość mamy Ciebie prosić,
wyjednaj naszych grzechów odpuszczenie.

Chorym przynieś, Matko, uzdrowienie,

Tym, którzy się dobrze mają - wdzięczność i miłość Bożą.

Skłóconym daj pojednanie, a tym, co żyją w zgodzie -
wytrwałość w niej i stałość.

Udręczonym i zniechęconym użycz pokrzepienia.

Tym, którzy upadają, daj podniesienie z upadku,
tym, którzy prosto stoją,

daj trzymać się dobrze, a tym, co są szczęśliwi,
daj niech im się dobrze wiedzie,

a nieszczęśliwi niech doznają pociechy i pomocy.

Kieruj szczęśliwie całym naszym życiem

i czyn nas godnymi jasności Twoich świętych.

Wtedy zaśpiewamy dla Ciebie pieśni dziękczynienia

na chwałę Twego Syna, który jest Bogiem

razem z Ojcem odwiecznym i Duchem Świętym

teraz i na zawsze przez wszystkie wieki wieków.

Amen.

opr. Julita Prus

ZE
SKARBICA
MODLITWY

CYKL: Poznaj nasz Kościół

Co wspólnego ma ks. prymas Antoni Ostrowski z naszym kościołem?

Antoni Ostrowski urodził się w 1713 r. w Ostrowie. Uczył się w Górze i Drohiczyne, później w seminarium duchownym księży misjonarzy w Warszawie. Świecenia kapłańskie przyjął w 1736 r. Od 1737 r. pełnił funkcję proboszcza w Goszczynie i Mniszewie. W kolejnym roku został kanonikiem poznańskim, rok później proboszczem w Stopnicy. W 1743 r. mianowano go kanonikiem warszawskim, później proboszczem w Garwolinie.

W 1750 r. ks. Antoni Ostrowski pełnił funkcję proboszcza kościoła św. Mikołaja w Grójcu. W tym samym roku został kanonikiem kapituły krakowskiej. Sakrę biskupią otrzymał w 1753 r. zostając biskupem inflanckim, a następnie kujawskim. W 1777 r. otrzymał nominację na arcybiskupa gnieźnieńskiego i sprawował ten urząd aż do śmierci. W latach 1777-1784 pełnił funkcję prymasa. Charakteryzował się energiczną działalnością, stworzył sufraganię łowicką, odrestaurował pałac warszawski, podniósł gospodarkę w dobrach arcybiskupich, wybudował kilka kościołów, równocześnie udzielając się w życiu politycznym. W piątym roku sprawowania urzędu arcybiskupa gnieźnieńskiego prymasa Polski wyjechał zagranicę dla ratowania nadwątlonego zdrowia. Zapewne nie przypuszczał, że już nie powróci. Zmarł 26 sierpnia 1784 r. w Paryżu. Zgodnie z ostatnią wolą jego ciało złożono w kościele pw. św. Ludwika przy Luwrze, a serce przewieziono do Skierniewic i złożono w grobowcu zbudowanym jeszcze za życia prymasa. W 1833 r. od zachodniej ściany naszego kościoła została rozebrana wieża, na której znajdował się dzwon upamiętniający ks. Antoniego Ostrowskiego. Na dzwonie znajdował się następujący napis: „In honorem Dei ad templum Grojetianum die 8 Maey anno 1751. Hoc opus Antonius Ostrowski custos Varsovien. Cancell. Cathedrall. Cracovien. Dei adjumento fudit Joh. Gotter Antoni Gedan”. W 1914 r. dzwon został zabrany przez Rosjan i przetopiony na działa.

opr. Rafał Nowicki

PIÓREM KRONIKARZA – ks. Paweł Komar

3 września – odbyła się Msza św. rozpoczynająca nowy rok szkolny 2018/2019, a tym samym nowy rok katechetyczny.

8 – 10 września – odbyła się pielgrzymka do Kalwarii Pałacowskiej.

14 września – odbyło się pierwsze spotkanie kandydatów do sakramentu bierzmowania oraz ich rodziców.

17 września – o godz. 12.00 odprawiona została uroczysta Msza św. z asystą Wojska Polskiego w 79. rocznicę napaści Rosji Sowieckiej na Polskę. Po Mszy św. na placu przed tablicą Sybiraków odbył się apel pamięci i złożenie kwiatów.

DLACZEGO TAK, A NIE INACZEJ...

Celem tej małej rubryki w naszej parafialnej gazecie jest pomoc w zrozumieniu liturgii, w której uczestniczymy podczas Mszy św. lub innych nabożeństw.

Liturgia jest bardziej logiczna, niż się zazwyczaj sądzi, niż udaje się nam często dostrzec, usłyszeć i przeżyć. Wbrew panującemu przekonaniu elementy struktury liturgii to nie jest składanka, którą złośliwy duch podrzucił do góry, a której części następnie spadły w beładzie na ziemię. Gdy się dokładnie przyjrzymy, okaże się, że struktura liturgii wykazuje pewien sens, podobnie jak jej elementy. Twierdzenie, że liturgia jest niezrozumiała i dlatego katolicy w niej nie uczestniczą nie jest nowe. Dlatego w prosty sposób starajmy się odkryć i zrozumieć: „dlaczego tak, a nie inaczej”.

ZNAK KRZYŻA

Rozpoczynasz liturgię znakiem krzyża, czy czynisz go w sposób właściwy? Nie jest to jakiś tam gest niezdarne i pospieszny, nie wiadomo co oznaczający. Czyń należyty znak krzyża: powolny, duży, od czoła do piersi, od jednego ramienia do drugiego. Czy czujesz jak on obejmuje ciebie całkowicie? Zechciej skupić się, jak należy; wszystkie twe myśli i całe swe serca bierz w jedno w tym znaku, który idzie od czoła do piersi, od ramienia do ramienia.

Wtedy odczujesz, iż ten znak opasuje ciebie całego, ciało i duszę. On cię ogarnia i uświęca. Czemuż to? Bo jest on znakiem wszystkiego i jest znakiem zbawienia. Czynimy ten znak przed modlitwą, by Bóg nas natchnął ładem i skupieniem, by moje myśli, wola i serce zespoliły się z Nim. Czynimy ten znak po modlitwie, by w nas przetrwało to, czym Bóg raczył nas obdarzyć. Czynimy ten znak w pokusie, by nam dodał sił. W niebezpieczeństwie, by nas ochraniał. Jest to najświętszy znak, jaki istnieje. Czyń go, więc w sposób rozumny, właściwy i z godnością.

x.Z.S.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

PARAFIA ŚW. MIKOŁAJA W GRÓJCIE

ul. Worowska 1, tel. (48) 664 23 65

E-mail: sw.mikolaj.grojec@gmail.com

BS w Grójcu, ul. Jatkowa 3

17912800022001000002730001

www.facebook.com/MikolajGrojec

www.mikolaj.grojec.eu

KANCELARIA CZYNNA

PONIEDZIAŁEK - PIĄTEK

8.30 - 10.00

16.00 - 17.30

MSZE ŚWIĘTE

W DNI POWSZEDNIE:

6.30, 7.30, 18.00

W NIEDZIELE:

6.30, 8.00

9.30 - Msza zbiorowa

11.00 - dla rodzin z dziećmi

12.30 - suma za parafian

17.00 - dla młodzieży

19.00

NOWENNA DO MATKI BOŻEJ
NIEUSTAJĄCEJ POMOCY

środa - godz. 18.00

KORONKA DO BOŻEGO
MIŁOSIERDZIA

piątek - godz. 18.00

WYPOMINKI ROCZNE

Każdy I poniedziałek miesiąca

godz. 17.00 - wypominki

godz. 18.00 - Msza św.

MSZA ŚW. O BEATYFIKACJĘ
KS. PIOTRA SKARGI

27. dzień każdego m-ca

- godz. 18.00

MSZA ŚW. O BEATYFIKACJĘ
KARDYNAŁA STEFANA
WYSZYŃSKIEGO

28. dzień każdego m-ca

- godz. 18.00

NABOŻEŃSTWO
RÓŻAŃCOWE

w dni powszednie
po Mszy św.

wieczornej,

a w niedziele
o godz. 18.30

PAZDZIERNIK 2018

SPOTKANIA GRUP DUSZPASTERSKICH

PIELGRZYMKA
MATURZYSTÓW
DO CZĘSTOCHOWY 10 X

DZIEŃ PAPIESKI 14 X

40-lecie
WYBORU JANA PAWŁA II
NA STOLICĘ PIOTROWĄ 16 X

Spotkanie organizacyjne
WOLONTARIATU „ADOPTUJ DZIADKA”
godz. 16.00 w sali na plebanii 17 X

KATACHEZA DLA DOROSŁYCH
po Mszy św. wieczornej
w kościele 18 X

WSPOMNIENIE LITURGICZNE
ŚW. JANA PAWŁA II 22 X

UROCZYSTOŚĆ
WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH 1 XI
Msze św. na cmentarzach:
Stary - godz. 12.30,
Nowy godz. 14.00

DZIEŃ ZADUSZNY 2 XI
Procesja z modlitwą za zmarłych
Stary Cmentarz, godz. 15.00

Pierwszy po wakacjach
FORMACYJNY 21-22 XI
WYJAZD MŁODZIEŻY

MINISTANCI
sobota, 9.00
Opiekun: ks. Paweł Komar

AKCJA KATOLICKA
1. wtorek m-ca,
po Mszy św. wieczornej
Opiekun:
ks. Mariusz Miodek

LEKTORZY
1. czwartek m-ca po Mszy
św. wieczornej
Opiekun: ks. Paweł Komar

BIELANKI
1. sobota miesiąca,
godz. 11.00
Opiekunka s. Małgorzata

REDAKCJA PARAFIALNEJ
GAZETKI NICOLAUS
Opiekunowie:
ks. Zbigniew Suhecki
ks. Paweł Komar

CHÓR PARAFIALNY
- czwartki
po Mszy św. wieczornej
Opiekun:
ks. Zbigniew Suhecki

RODZINA RADIO MARYJA
- 2. piątek m-ca, po Mszy
św. wieczornej
Opiekun:
ks. Mariusz Miodek

DUSZPASTERSTWO
MŁODZIEŻY MAGIS
- czwartki
po Mszy św. wieczornej
Opiekun: ks. Paweł Komar

RÓŻANIEC RODZICÓW
Opiekun:
ks. Paweł Kulpiński

GRUPA ŚW. O. PIO
- 2. i 4. wtorek m-ca,
po Mszy św. wieczornej
Opiekun:
ks. Mariusz Miodek

SCHOLA DZIECIĘCA
- piątek, 18.00
Opiekun:
ks. Paweł Kulpiński

KATECHEZY DLA
DOROSŁYCH
- 2. czwartek miesiąca
Opiekun:
ks. Zbigniew Suhecki

SPOTKANIA MAŁŻEŃSKIE
wyjątkowo!!!
25 października, 19:30
Opiekun:
ks. Paweł Kulpiński

KATECHEZY DLA
RODZICÓW DZIECI
PRZYSTĘPUJĄCYCH DO
I KOMUNII ŚWIĘTEJ
- 4. wtorek m-ca, 19:00
Opiekun: ks. Zbigniew Suhecki

WOLONTARIAT - ADOPTUJ
DZIADKA
2. czwartek m-ca po Mszy
św. wieczornej
Opiekun: ks. Paweł Komar

KANDYDACI NA
MINISTRANTÓW
- soboty, 9:30
Opiekun: ks. Paweł Komar

REDAKCJA

Pismo redaguje zespół z parafii św. Mikołaja w Grójcu

Kontakt do redakcji:

nicolaus.grojec@gmail.com

DRUK
GAZETY

inferior
drukarnia
offsetowa

ZAPROSZENIA: na chrzest, komunię, ślub. Grójec, Al. Niepodległości 7, tel. 48 664 57 31, drukarnia@inferior.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo
dokonywania koniecznych zmian w publikowanych tekstach.
Kwestie merytoryczne pozostawiamy rzetelności autorów.